

АМЕРИКАНСЬКИЙ ГЕНЕРАЛ У ВІДСТАВЦІ ЗВИНУВАЧУЄ АМЕРИКУ В ПОВІЛЬНОМУ НАСТУПІ УКРАЇНИ

Військовослужбовці 108-ї окремої бригади випускають невеликі ракети в бік російських військ 19 серпня 2023 року. (В'ячеслав Ратинський/Reuters)

Макс Бут – колумніст Washington Post, старший науковий працівник Ради з міжнародних відносин та автор книги «Непроданий шлях: Едвард Ленсдейл і американська трагедія у В'єтнамі» у своїй статті для Washington Post пише, що деякі американські військові посадовці здивовані тим, що ЗСУ не здійснили швидкого прориву, і через анонімні посилання для ЗМІ покладають провину на українських військових.

Натомість бригадний генерал армії США у відставці Марк Арнольд не здивований повільними темпами просування і звинувачує в цьому американців, а не українців. Цей колишній офіцер сил спеціального призначення, який пройшов три бойові кампанії в Іраку та Афганістані, провів багато часу поблизу лінії фронту, консультуючи українських військових (за власний рахунок). Він був вражений професіоналізмом та хоробрістю ЗСУ, але водночас усвідомлював обмеженість підготовки та обладнання, наданого Україні Заходом. Макс Бут розповідає, що вперше зустрівся з Арнольдом у Києві в травні цього року. І вже тоді генерал говорив, що ЗСУ не зможуть здійснити прорив цього року. Однак, на думку журналіста, Арнольд був і залишається більш оптимістичним щодо перспектив вирішальних операцій наступного року. 23 червня генерал написав колумністові електронного листа: «Я залишаюся дуже скептичним, що цього року відбудеться вирішальна битва, яка суттєво вплине на перемогу України. Це може статися наступного літа, коли більшість маневреної техніки прибуде з НАТО в Україну».

На думку генерала, «українцям бракує мобільного обладнання, необхідного для прориву через мінні поля високої щільності й перешкоди». Арнольд констатує: «Механізовані піхотні та бронетанкові батальйони армії США мають танки з протитанковими мінними відвалами і важкими катками в кожній роті. Українці – ні».

Українцям бракує не лише обладнання для розмінування, наголошує генерал: «Якщо додати всі бойові машини «Бредлі», танки «Леопард 2» і «Челленджер 2» й іншу техніку, то українці можуть оснастити лише одну бригаду. Лише шість батальйонів з приблизно 350 батальйонів у сухопутних військах пройшли підготовку НАТО з комбінованих озброєнь». Крім того, Арнольд зазначає, що українським військам бракує переваги в повітрі – російські бойові вертольоти неодноразово атакували українські бронетанкові підрозділи, коли ті намагалися розмінувати мінні поля.

Арнольд визнає: «Американським військовим було б важко досягти значно кращих результатів без домінування в повітрі і далекобійних артилерійських систем. Тому я задоволений прогресом, який продемонстрували українці станом на сьогодні».

Арнольд відкидає багато критичних зауважень з боку Пентагону, в тому числі звинувачення, що ЗСУ відволікають надто багато ресурсів на Бахмут. Він стверджує, що наступ там «не поглинув велику кількість механізованої техніки» і що «українські операції в різних географічних регіонах необхідні для того, щоб зв'язати російські військові ресурси й захистити українські землі на північному сході».

Журналіст пише, що хоча дехто в Пентагоні воліє, аби українці атакували, зазнаючи великих втрат, Арнольд вважає, що українське командування зробило правильний вибір, діючи більш обережно. Переконаність Арнольда про те, що Київ може досягти ще більших успіхів наступного року, суперечить припущенню деяких американських чиновників, що український наступ має завершитись 2023 року, інакше крах.

Макс Бут запитує: але чи справді це так? Захід нарощує виробництво боеприпасів: армія США очікує, що виробництво 155-мм артилерійських снарядів збільшиться з 24000 на місяць цього року до щонайменше 80000 на місяць наступного року. На той час українці також повинні мати танки М-1 і винищувачі F-16. Понад те, ЗСУ, які брали участь у цьому наступі, стануть значно досвідченішими і вправнішими у проведенні наступальних операцій. Звичайно, росіяни упродовж зими матимуть змогу відновити свою оборону, але, просуваючись далі на південь, ЗСУ будуть спроможні більшу частину російських ліній постачання в Криму і на півдні України накривати вогнем високомобільної артилерійської ракетної системи, широко відомої як HIMARS, тим самим перешкоджаючи російським військам поповнювати запаси.

Арнольд у розмові з Бутом наголосив: «Якщо адміністрація Байдена зацікавлена у завершенні цієї війни, то вона надасть зброю дальньої дії (армійську тактичну ракетну систему, протикорабельні ракети Harpoon, безпілотики Reaper, літаки F-16), більше бронетранспортерів M113, бойових машин Бредлі і танків Abrams».

Але, на думку генерала, це не просто питання більшої кількості зброї. Українські військові також потребують кращої підготовки. «Західна підготовка українських військових за останні 15 місяців на 85% складається з базової підготовки, на 5% – з підготовки командирів малих підрозділів і на 10% – з підготовки батальйонів, – каже Арнольд. – У результаті цих зусиль підготовлено менше 5 відсотків українських сухопутних військ, і майже немає офіцерів на рівні батальйону й вище».

Колумніст пише, що Арнольд лобіює в українському Генеральному штабі та Міністерстві оборони залучення відставних західних офіцерів для підготовки бригад в Україні, а не відправлення їх до інших країн, оскільки це дасть змогу швидше підготувати більшу кількість підрозділів. Він також вважає, що дуже важливо навчати персонал на рівні корпусів командним функціям вищого рівня, аби вони могли ефективніше маневрувати цими підрозділами в бою.

Хоча західні офіцери у відставці спочатку керуватимуть навчанням, вони «тренуватимуть тренерів», аби згодом українці могли самостійно проводити курси. Арнольд також намагається залучити кошти приватного сектору для розширення підготовки та оснащення бойових медиків, аби українські військовослужбовці мали більше шансів вижити після поранень у бою.

Макс Бут цитує генерала: «Мене розчарує, що Захід має можливість зробити значно більше, щоб допомогти закінчити війну, але не робить цього. Це має змінитися».

Автор статті наголошує, що адміністрації Байдена варто було б налаштувати українців на більший успіх у майбутньому, навіть якщо їм не вдасться досягти всіх своїх цілей під час теперішнього наступу.

<https://www.washingtonpost.com/>
4 вересня 2023 року

Підготувала Вікторія О. Романчук